VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2013. gada 11. jūlijā *

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "GRUPPO SALINI" — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-321/10

SA.PAR. Srl , Roma (Itālija), ko pārstāv *A. Masetti Zannini de Concina*, *M. Bussoletti* un *G. Petrocchi*, *avocats*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *G. Mannucci* un *P. Bullock*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Salini Costruttori SpA , Roma, ko pārstāv *C. Bellomunno* un *S. Troilo*, *avocats*,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 21. aprīļa lēmumu lietā R 219/2009–1 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Salini Costruttori SpA* un *SA.PAR. Srl*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*] un G. Berardis [*G. Berardis*] (referents),

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 4. augustā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 18. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 15. novembrī,

pēc 2013. gada 19. aprīļa tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2004. gada 12. maijā prasītāja *SA.PAR. Srl* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “GRUPPO SALINI”.

3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 36., 37. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 36. klase: “apdrošināšana; finanšu darījumi; banku darījumi; darījumi ar nekustamajiem īpašumiem”;

— 37. klase: “ēku būvniecība; renovācija; instalācijas pakalpojumi”;

— 42. klase: “zinātniskie un tehnoloģiskie pakalpojumi, kā arī ar tiem saistītie izpētes un dizaina pakalpojumi; rūpnieciskas analīzes un izpētes pakalpojumi; datoraparatūras un datorprogrammu izstrāde un aktualizēšana; juridiskie pakalpojumi”.

4 2005. gada 14. februārī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 7/2005. Šī preču zīme tika reģistrēta 2005. gada 12. septembrī ar numuru 3831161.

5 2007. gada 5. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, *Salini Costruttori SpA* iesniedza ITSB pieteikumu par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz visiem pakalpojumiem, saistībā ar kuriem tā bija reģistrēta. Pamati, kas tika izvirzīti, pamatojot šo pieteikumu, bija pamati, kas minēti, pirmkārt, Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts), otrkārt, Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta b) apakšpunkts), lasot to kopā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts), un, treškārt, Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta c) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkts), lasot to kopā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts). Sava pieteikuma pamatojumam persona, kas iestājusies lietā, izvirzīja apzīmējumu “SALINI”, kas Itālijā tiek izmantots un ir plaši pazīstams kā “darījumu ar nekustamajiem īpašumiem; ēku būvniecības, renovācijas; instalācijas; izstrādes” pakalpojumus apzīmējošs.

6 2008. gada 17. decembrī Anulēšanas nodaļa pilnībā noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Konkrētāk, ciktāl pieteikums bija pamatots ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 8. panta 4. punktu, Anulēšanas nodaļa uzskatīja, ka personas, kas iestājusies lietā, iesniegtie dokumenti bija nepietiekami, lai pierādītu vārdiska apzīmējuma “SALINI” “agrākas izmantošanas” pastāvēšanu. Ciktāl pieteikums bija pamatots ar Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Anulēšanas nodaļa konstatēja, ka persona, kas iestājusies lietā, šī pamata atbalstam ir iesniegusi tos pašus dokumentus, kurus tā iesniedza iepriekšējā pamata atbalstam, un secināja, ka

personas, kas iestājusies lietā, apzīmējums nav sasniedzis minimālo robežu, lai tiktu atzīts par preču zīmi. Ciktāl pieteikums ir balstīts uz šīs pašas regulas 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Anulēšanas nodaļa būtībā ir konstatējusi, ka prasītāja nebija spējīga iesniegt pierādījumus par prasītājas ļaunticību.

7 2009. gada 9. februārī saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants) persona, kas iestājusies lietā, iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

8 Ar 2010. gada 21. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju pirmā padome apmierināja apelācijas sūdzību, atceļot Anulēšanas nodaļas lēmumu un attiecīgo Kopienas preču zīmi atzīstot par spēkā neesošu.

9 Pirmkārt, Apelāciju padome uzskatīja, ka, ņemot vērā to, ka izskatāmajā lietā runa bija par uzņēmuma darbībām, ko veido lielu inženierbūves darbu īstenošana, Anulēšanas nodaļa kļūdaini uzskatīja, ka personas, kas iestājusies lietā, iesniegtie pierādījumi, lai pierādītu izmantošanu, kas apzīmējumam “SALINI” piešķir vispārēju atpazīstamību Itālijā, bija nepietiekami. Pēc tās domām, konkrēto sabiedrības daļu, kam šie pakalpojumi ir domāti, veido darbu pasūtītāji, proti, valsts vai privātas struktūras, kas ir klientes publiskajos iepirkumos. Līdz ar to vienkārša būvdarbu veikšanas norādīšana pierādot, ka šī sabiedrība ir saskārusies ar personas, kas iestājusies lietā, apzīmējumu. Personas, kas iestājusies lietā, lietas materiālos iekļautie dokumenti, tostarp tie, kas iesniegti Apelāciju padomē un ko tā atzinusi par pieņemamiem, pietiekami pierādot, ka persona, kas iestājusies lietā, personvārdu “Salini” izmantoja kā preču zīmi savās uzņēmuma darbībās un ka tas Itālijā bija plaši pazīstams pārskatītās un grozītās Parīzes 1883. gada 20. marta Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību 6.*ter* panta izpratnē. Tomēr tā uzskatīja, ka pierādījumi apliecina apzīmējuma izmantošanu tikai attiecībā uz daļu norādīto pakalpojumu, jo izmantošana netika pierādīta attiecībā uz “apdrošināšanas; finanšu darījumu; banku darījumu; darījumu ar nekustamajiem īpašumiem” pakalpojumiem.

10 Otrkārt, runājot par sajaukšanas iespēju starp agrāko apzīmējumu “SALINI”, vienu pašu vai kopā ar vārdu “costruttori” un apstrīdēto Kopienas preču zīmi “GRUPPO SALINI”, pēc tam, kad Apelāciju padome kopējo elementu “salini” atzina par dominējošo elementu un vārdus “gruppo” un “costruttori” par aprakstošiem un sugas vārda elementiem, tā secināja, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē starp konfliktējošajiem apzīmējumiem pastāv sajaukšanas iespēja, ja tie tiek izmantoti, lai apzīmētu identiskus vai līdzīgus pakalpojumus un darbības, it īpaši attiecībā uz “ēku būvniecības; renovācijas; instalācijas” pakalpojumiem, kas ietilpst 37. klasē, un daļu “zinātniskajiem un tehnoloģiskajiem pakalpojumiem, kā arī ar tiem saistītiem izpētes un dizaina pakalpojumiem, rūpnieciskas analīzes un izpētes pakalpojumiem”, kas ietilpst 42. klasē. Turpretī tā izslēdza jebkādu sajaukšanas iespēju attiecībā uz “apdrošināšanas, finanšu darījumu, banku darījumu, darījumu ar nekustamajiem īpašumiem” pakalpojumiem, kas ietilpst 36. klasē, un “datoraparatūras un datorprogrammu izstrādes un aktualizēšanas; juridiskajiem [..]” pakalpojumiem, kas arī ietilpst 42. klasē.

11 Treškārt, pēc tam, kad Apelāciju padome precizēja, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var tikt uzskatīts par ļaunticīgu, ja tas iesniedz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, labi zinot, ka tas radīs zaudējumus trešajai personai un ka šie zaudējumi radīsies no morāles un komercdarbības viedokļa nosodāmas rīcības dēļ, tā uzskatīja, ka persona, kas iestājusies lietā, izskatāmajā lietā šādas prasītājas ļaunticības pierādījumu iesniedza. Konkrētāk, pēc Apelāciju padomes domām, ļaunticība tika pierādīta ar faktu, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī:

— prasītājai piederēja liela daļa personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības kapitāldaļu, un tās pārvaldnieki bija pēdējās minētās valdes locekļi;

— tātad prasītāja nevarēja nezināt par apzīmējuma “SALINI” pastāvēšanu un to, ka persona, kas iestājusies lietā, to izmanto, un līdz ar to faktu, ka prasītāja rīkojās, pārkāpjot personas, kas iestājusies lietā, tiesības;

— starp personu, kas iestājusies lietā, un prasītāju pastāvēja tiesību strīds, kas apstiprina pēdējās minētās nodomu uzurpēt personas, kas iestājusies lietā, tiesības uz agrāko apzīmējumu.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos tiesāšanās izdevumus.

13 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

14 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, kas saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu, pārkāpumu, minētās regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopā ar šīs pašas regulas 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pārkāpumu un minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Šo pamatu ietvaros kopā ar minēto tiesību normu pārkāpumu prasītāja izvirza arī pamatojuma nesniegšanu.

15 Vispārējā tiesa vispirms izskatīs trešo pamatu, ar kuru prasītāja Apelāciju padomei būtībā pārmet, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka prasītāja pieteikuma, lai apstrīdēto preču zīmi reģistrētu kā Kopienas preču zīmi, iesniegšanas brīdī ITSB bija ļaunticīga. Apelāciju padome savu secinājumu par prasītājas ļaunticības pastāvēšanu esot balstījusi tikai uz attiecībām, kas pastāvēja starp pēdējās minētās vadītājiem un personas, kas iestājusies lietā, vadītājiem, kā arī uz tiesību strīdu starp tām Itālijas tiesās, lai gan apgalvotā informācija par zaudējumiem, kurus prasītāja esot nodarījusi personai, kas iestājusies lietā, neizriet ne no viena argumenta vai apliecinoša pierādījuma.

16 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

17 Vispirms ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas režīms balstās uz "pirmā iesniedzēja" principu, kas paredzēts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punktā. Saskaņā ar šo principu apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi var reģistrēt vienīgi tad, ja to neliedz darīt agrāka preču zīme, neatkarīgi no tā, vai runa ir par Kopienas preču zīmi, dalībvalstī vai Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojā reģistrētu preču zīmi, preču zīmi, kas reģistrēta atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kuri ir spēkā dalībvalstī, vai arī preču zīmi, kas reģistrēta atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kuri ir spēkā Savienībā. Savukārt, neietekmējot iespējamo Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta piemērošanu, tikai tas, ka trešā persona izmantojusi nereģistrētu preču zīmi, neliedz kā Kopienas preču zīmi reģistrēt identisku vai līdzīgu preču zīmi attiecībā uz identiskiem vai līdzīgiem pakalpojumiem (Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums lietā T-33/11 *Peeters Landbouwmachines*/ITSB – *Fors MW* ("BIGAB"), 16. punkts; 2012. gada 21. marta spriedums lietā T-227/09 *Feng Shen Technology*/ITSB – *Majtczak* ("FS"), 31. punkts).

18 Šī principa piemērošanu niansē Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmi atzīst par spēkā neesošu, ja ITSB iesniegts attiecīgs pieteikums vai, pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi. Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kas vēlas atsaukties uz šo pamatu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks, iesniedzot šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "BIGAB", 17. punkts, un iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "FS", 32. punkts).

19 Kā to savos secinājumos lietā, kurā pasludināts Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedums C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893., I-4896. lpp.; turpmāk tekstā – "spriedums lietā *Lindt Goldhase*"), norādīja ģenerāladvokāte Šarpstone [*Sharpston*], jēdziens ļaunticība, kas minēts Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Savienības tiesību aktos nav nekādā veidā definēts, ne ierobežots un pat ne aprakstīts.

20 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iepriekš 19. punktā minētajā spriedumā lietā *Lindt Goldhase* Tiesa, izskatot prejudiciālo jautājumu, sniedza vairākus precizējumus par veidu, kādā ir jāinterpretē Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā ļaunticības koncepcija.

21 Pēc Tiesas domām, lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšanu šīs tiesību normas izpratnē, ir jāņem vērā visi faktori, kuriem ir nozīme izskatāmajā lietā un kuri pastāvēja brīdī, kad tika iesniegts pieteikums par apzīmējuma reģistrāciju par Kopienas preču zīmi, it īpaši, pirmkārt, apstāklis, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci vai pakalpojumu, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, otrkārt, pieteikuma iesniedzēja nodoms liegt šai trešajai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu, kā arī treškārt, juridiskās aizsardzības apmērs, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kura reģistrācija tiek lūgta (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā *Lindt Goldhase*, 53. punkts).

22 Tādējādi no Tiesas minētajā spriedumā izmantotā formulējuma izriet, ka tajā uzskaitītie faktori ir vienīgi piemēri, kas ilustratīvi izraudzīti no visiem elementiem, kurus var ņemt vērā, lai izlemtu, vai reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies iespējami ļaunticīgi (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "BIGAB", 20. punkts, un 2012. gada 13. decembra spriedums lietā T-136/11 *pelicantravel.com*/ITSB – *Pelikan* ("Pelikan"), 26. punkts).

23 Tādējādi ir jāuzskata, ka visaptverošā vērtējumā, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tāpat var ņemt vērā uzņēmējdarbības loģiku, ar kādu iesniegts pieteikums reģistrēt šo apzīmējumu par Kopienas preču zīmi (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "BIGAB", 21. punkts), kā arī notikumu hronoloģiju, kas raksturīga minētajam pieteikumam (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Tiesas 2010. gada 3. jūnija spriedumu lietā C-569/08 *Internetportal und Marketing*, Krājums, I-4871. lpp., 52. punkts).

24 Tostarp ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus un ciktāl tie attiecas uz šo lietu, ir jāizvērtē apstrīdētā lēmuma tiesiskums tādā ziņā, vai Apelāciju padome prasītājas ļaunticības esamību ir secinājusi Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas brīdī.

25 Izskatāmajā lietā no lietas materiāliem izriet un nevar nopietni apstrīdēt, ka prasītāja nevarēja nezināt vai pat tā zināja, ka persona, kas iestājusies lietā, jau ilgu laiku Itālijā, kā arī ārvalstīs izmantoja apzīmējumu "SALINI" vienu pašu vai kopā ar vārdu "costruttori" būvniecības un lielu valsts infrastruktūras būvdarbu veikšanas, ēku celtniecības un izstrādes inženiertehnikas nozares pakalpojumu jomā. Šajā ziņā, kā to dara ITSB, ir jānorāda, ka zināšanas, kas prasītājai bija par personas, kas iestājusies lietā, komerciālo un sabiedrības situāciju, tostarp faktu, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī persona, kas iestājusies lietā, atradās spēcīgas paplašināšanās posmā un spēcināja savu atpazīstamību, kā arī tās tirgus daļas gan Itālijā, gan ārvalstīs, kā tas izriet tostarp no

apstrīdētā lēmuma 31. un 35. punkta, varēja tikt uzskatītas par "kvalificētām" zināšanām, kuras ieguvušas personas, kas ne tikai ir cēlušās no *Salini* ģimenes, piemēram, kā personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības dalībnieki, bet arī, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 70.–72. punkta, kurām pieder liela daļa pēdējās minētās sabiedrības finanšu kapitāla vai darbojās tajā, piedaloties tās pārvaldes struktūrās. Turklāt ir jākonstatē, ka, ņemot vērā augsta līmeņa amatus, kurus prasītājas sabiedrības dalībnieki ieņēma personas, kas iestājusies lietā, vadībā vai to dalību tās valdē, šie prasītājas sabiedrības dalībnieki atradās tādā situācijā, kura varēja ietekmēt personas, kas iestājusies lietā, izvēli, tostarp izvēli, iespējams, reģistrēt apzīmējumu, kuru pēdējā minētā izmantoja jau ilgu laiku. Šajā ziņā tostarp no administratīvajiem lietas materiāliem ITSB izriet, ka viens no minētajiem sabiedrības dalībniekiem *F. S. S.* k-gs no 2000. līdz 2003. gada bija personas, kas iestājusies lietā, valdes priekšsēdētājs.

26 Šādas zināšanas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam, pat tad, ja tās, kā tas ir prasītājas izskatāmajā lietā gadījumā, ir "kvalificētas", pašas par sevi tomēr nav pietiekamas, lai pierādītu prasītājas ļaunticības esamību. Tāpat ir jāņem vērā pieteikuma iesniedzēja nodoms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā *Lindt Goldhase*, 40. un 41. punkts).

27 Lai gan šis nodoms ir, protams, subjektīvs elements, tomēr tas ir jānosaka, atsaucoties uz izskatāmās lietas objektīvajiem apstākļiem (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā *Lindt Goldhase*, 42. punkts).

28 Tādējādi, kā ierosina ITSB, lai izvērtētu iespējamo ļaunticību, ir jāpārbauda preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodomi, kā tos var izsecināt no objektīviem apstākļiem un tā konkrētām darbībām, tā lomas vai pozīcijas, zināšanām, kādas tam bija par agrākā apzīmējuma izmantošanu, līgumsaistībām, saistībām pirms līguma noslēgšanas un pēc līguma beigām, kuras tam bija ar pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanas iesniedzēju, savstarpēju uzdevumu vai pienākumu esamības, tostarp lojalitātes un godīguma uzdevumu, kas radies no amatiem sabiedrībā vai uzdevumiem vadības līmenī, ko tas veica vai kas tam joprojām jāveic pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanas iesniedzēja uzņēmumā, un, vispārīgāk, no visām interešu konflikta objektīvām situācijām, kurās ir darbojies preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs.

29 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Apelāciju padome nav ņēmusi vērā tikai zināšanas, kuras prasītājai bija par personas, kas iestājusies lietā, apzīmējuma izmantošanu sakarā ar tās kā personas, kas iestājusies lietā, akcionāres privileģēto situāciju, ko prasītāja turklāt neapstrīd, bet ļaunticību ir konstatējusi arī, pamatojoties uz visiem objektīviem apstākļiem, kas var parādīt prasītājas vai tās vadītāju nodomus, kopā.

30 Pirmkārt, kā tas ir atgādināts judikatūrā, notikumu hronoloģija, kas bija raksturīga apstrīdētās preču zīmes reģistrācijai, var būt nozīmīgs elements ļaunticības novērtējumam (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. iepriekš 23. punktā minēto spriedumu lietā *Internetportal und Marketing*, 52. punkts). Šajā gadījumā apstāklim, saskaņā ar kuru prasītāja pieteica tādas apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju, attiecībā uz kuru nav pierādīta nekāda iepriekšēja izmantošana, tikai dažus mēnešus pēc sabiedrību tiesību strīda starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, sākšanās un kurš radīja neskaidrību laikposmu attiecībā uz pēdējās minētās iekšējo līdzsvaru, ir pievēršama īpaša uzmanība, kā to apstrīdētā lēmuma 74. punktā pamatoti norāda Apelāciju padome, lai novērtētu iespējamās prasītājas ļaunticības pastāvēšanu. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka laikposmā pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas persona, kas iestājusies lietā, būtiski palielināja savu apgrozījumu, kā arī savu atpazīstamības līmeni līdz tādam, ka tā tika uzskatīta par vienu no lielākajiem uzņēmumiem Itālijas inženiertehniskās būvniecības nozares uzņēmumiem, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 31. punkta. Ņemot vērā tās kā tādas akcionāres situāciju, kam piederēja būtiska personas, kas iestājās lietā, sabiedrības kapitāla daļa, prasītāja nevarēja nezināt par to zaudējumu risku, kādus tā nodarītu personai, kas iestājusies lietā, reģistrējot savā vārdā personvārda apzīmējumu, kurš bija gandrīz identisks tam, kuru jau ilgu laiku izmantoja persona, kas iestājusies lietā, jo pēdējā minētā tobrīd konkrētajā vidē piedzīvoja lielu izaugsmi.

31 Otrkārt, apstāklis, saskaņā ar kuru prasītāja zināja vai tai bija jāzina, ka persona, kas iestājusies lietā, nebija ieinteresēta personvārda apzīmējuma "SALINI" reģistrācijā, ņemot vērā īpašo faktisko kontekstu, kas tikko tika aprakstīts, palielināja iespējamo interešu konfliktu, kas pastāvēja starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā. Nevar izslēgt un prasītāja nav iesniegusi nevienu elementu, kas ļautu turklāt izslēgt, ka persona, kas iestājusies lietā, ir izvēlējusies nereģistrēt minēto apzīmējumu, ņemot vērā sabiedrības, kurai bija paredzēti tās pakalpojumi, specifiskumu vai pat ņemot vērā apgalvoto klusējot izteikto vienošanos, uz kuras pastāvēšanu norādīja prasītāja, starp visiem *Salini* ģimenes locekļiem saistībā ar personvārda izmantošanu to attiecīgajās darbībās, tomēr uzskatot, ka šis atšķirtspējīgais apzīmējums ir ieguvis tiesisko aizsardzību un atpazīstamību neatkarīgi no tā reģistrācijas. Tātad apstrīdētā lēmuma 71. punktā Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka tas, ka prasītāja, ņemot vērā tās būtisko līdzdalību personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības kapitālā, drīzāk rīkojās savā vārdā, nekā personas, kas iestājusies lietā, vārdā, ir norāde uz prasītājas ļaunticību.

32 Treškārt, preču zīmes raksturam arī var būt nozīme, novērtējot pieteikuma iesniedzēja ļaunticīgo rīcību (šajā ziņā skat. iepriekš 19. punktā minēto spriedumu lietā *Lindt Goldhase*, 50. punkts). Šajā ziņā tas, ka tā pieteica tādas vārdiskas preču zīmes reģistrāciju, kuru veido vienkāršs personvārds "Salini", kam pievienots vārds "gruppo", kurš tradicionāli nozīmē uzņēmumu kopumu, kas darbojas ar vienu nosaukuma, ne tikai neizriet ne no kādas komerciālas loģikas, bet var apstiprināt nodomu uzurpēt tādas personas, kas iestājusies lietā, tiesības uz preču zīmi, kura kā grupas, kurā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ietilpa vairāki uzņēmumi, mātesuzņēmums attiecīgajā gadījumā vienīgā varēja izmantot vārdu salikumu "gruppo salini", kā tas būtībā izriet no Apelāciju padomes apstrīdētā lēmuma 70. un 71. punktā veiktās analīzes. Turklāt no administratīvajiem lietas materiāliem ITSB izriet, ka uz šo vārdu salikumu ir atsauces tostarp personas, kas iestājusies lietā, valdes 2003. gadā, proti, pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma, pieņemtajā ētikas kodeksā. Konkrētāk, šī kodeksa 2. punktā, kurā ir noteikta tā piemērošanas joma, ir norādīts, ka tas "ir izstrādāts attiecībā uz visu *Gruppo Salini* kopumā" un ka "ar *Gruppo Salini* ir jāsaprot *Salini Costruttori SpA* un visas tās kontrolētās sabiedrības". Prasītāja nevar apgalvot, ka tā nezināja par šī ētikas kodeksa esamību un vārdu salikuma "gruppo salini" definīciju, kas bija ietverta šajā kodeksā, brīdī, kad tā iesniedza preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

33 Jāpiebilst, ka, lai konstatētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunticīgi, visbeidzot var ņemt vērā, cik plaša atpazīstamība ir apzīmējumam brīdī, kad tiek iesniegts reģistrācijas pieteikums, šāda apmēra atpazīstamība tieši varētu attaisnot pieteikuma iesniedzēja interesi nodrošināt plašāku sava apzīmējuma tiesisko aizsardzību (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā *Lindt Goldhase*, 51. un 52. punkts). Izskatāmajā lietā ir jānorāda, ka no lietas materiāliem neizriet, ka reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī apstrīdētā preču zīme jau tika izmantota, lai gan ir pierādīts, ka personas, kas iestājusies lietā, apzīmējums tika izmantots jau vairākus gadu desmitus un ka pēdējā minētā pēdējos gados piedzīvoja būtisku savu darbību Itālijā izaugsmi, kas pastiprināja tās atpazīstamību konkrētajā sabiedrības daļā.

34 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelāciju padomes, kura secināja prasītājas ļaunticību preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, veiktā analīze ir jāapstiprina. Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt.

35 Pirmkārt, apstāklis, kas jau minēts iepriekš 31. punktā, saskaņā ar kuru persona, kas iestājusies lietā, nav izrādījusi interesi par agrākā apzīmējuma aizsardzību Eiropas Savienībā pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža, turklāt tas tā bija, neraugoties uz tā apgalvoto izmantošanu Itālijā kopš 1940. gada, neļauj pierādīt, ka prasītāja nebija ļaunticīga minētā pieteikuma iesniegšanas brīdī, jo šis apstāklis izriet no personas, kas iestājusies lietā, subjektīvās sfēras (šajā ziņā skat. iepriekš 17. punktā minēto spriedumu lietā "FS", 51. punkts). Turklāt Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā iespēja atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, ja tās reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir ļaunticīgs, turklāt, kā tas izriet no Regulas Nr. 207/2009 54. panta 1. punkta, tādējādi nosakot ierobežojumus akcepta rezultātā celt šāda veida prasību, tieši atbilst prasībai nodrošināt plašu aizsardzību visiem uzņēmējiem, kuri izmanto

apzīmējumu, kurš tomēr vēl nav reģistrēts. Turklāt prasītājai kā akcionārei un būtiskas personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības kapitāla daļas īpašniecei, kā arī ņemot vērā funkcijas un amatus, kurus īstenoja vai bija īstenojuši daži tās vadītāji personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības struktūrās, bija skaidri jāzina pamati šai apgalvotajai personas, kas iestājusies lietā, intereses neesamībai aizsargāt attiecīgo personvārda apzīmējumu. Šādos apstākļos, lai pamatotu tās ļaunticības neesamību preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, prasītāja nevar atsaukties uz apgalvoto personas, kas iestājusies lietā, neieinteresētības situāciju, kuras noteikšanā tā būtu varējusi piedalīties vai pret kuru tā gluži pretēji un katrā ziņā būtu varējusi iebilst.

36 Tāpat tas ir attiecībā uz prasītājas argumentu par to, ka persona, kas iestājusies lietā, esot ļāvusi paiet vairāk nekā trīs gadiem, pirms tā ir cēlusi prasību ITSB. Personas, kas iestājusies lietā, nekavējošas reakcijas uz apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju neesamība, pirms kuras turklāt minētā preču zīme pat netika izmantota, runājot par elementu, kurš ietilpst personas, kas iestājusies lietā, subjektīvajā sfērā, nevar spēt ietekmēt nodomu, kādi prasītājai bija Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, kvalificēšanu.

37 Otrkārt, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru personvārdu *Salini* plaši izmantojot citi uzņēmumi, atliek konstatēt, ka, tāpat kā to dara ITSB, izskatāmajā lietā runa ir par uzņēmumiem, kurus, visticamāk, pārvaldīja personas, kurām ir minētais personvārds, kura izmantošanu persona, kas iestājusies lietā, nekādi nevarētu aizkavēt, nevis preču zīmēm, kas reģistrētas un veidotas no šī paša personvārda.

38 Treškārt, runājot par prasītājas argumentu par apgalvoto klusējot izteiktas vienošanās pastāvēšanu starp *Salini* ģimenes locekļiem, saskaņā ar kuru tie bija tiesīgi izmantot minēto personvārdu paši savās profesionālajās darbībās (skat. arī iepriekš 31. punktu), ir jāuzskata, ka šāda vienošanās, nerunājot par to, ka tā nekādi neapliecina prasītājas ļaunticības neesamību, faktiski var pierādīt prasītājas rīcības nelojālo raksturu. Pieņemot, ka tas ir pierādīts, šāda vienošanās nevar tikt attiecināta uz personvārda kā Kopienas preču zīmes izmantošanu, ne arī katrā ziņā piešķirt personai, kam ir šis personvārds, tiesības reģistrēt to kā Kopienas preču zīmi. Turpretī un pretēji tam, ko, kā šķiet, apgalvo prasītāja, šādas preču zīmes reģistrāciju var aizliegt pat tad, ja reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam patiešām ir šāds personvārds, ja ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi tiek pārkāptas agrākas tiesības.

39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punktam Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības, kuram ir tiesības aizliegt visām trešajām personām izmantot apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības minētai preču zīmei dēļ un šīs preču zīmes aptverto preču vai pakalpojumu un apzīmējuma identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību (Vispārējās tiesas 2012. gada 17. janvāra spriedums lietā T-522/10 *Hell Energy Magyarország*/ITSB – *Hansa Mineralbrunnen* (“HELL”), 73. punkts). Šādas ekskluzīvas tiesības ir pretrunā prasītājas izvirzītās klusējot izteiktās vienošanās jēgai.

40 Ceturtkārt, runājot par argumentu, uz kuru prasītāja norāda sakarā ar to, ka strīds Itālijas tiesās, uz kuru ir vairākas atsauces lietas dalībnieku rakstveida dokumentos, kā arī tostarp apstrīdētā lēmuma 3., 4. un 74. punktā, ir sācies personas, kas iestājusies lietā, vienīgi iekšēju iemeslu dēļ un attiecas tikai uz tās sabiedrības dalībniekiem, atliek konstatēt, ka, ņemot vērā sabiedrības struktūru, persona, kas iestājusies lietā, kuras akcijas galvenokārt bija sadalītas divās daļās *Salini* ģimenē, viena no kurām bija prasītāja, šis arguments izrādās neefektīvs. Strīda esamība ir nozīmīga tikai, lai pierādītu kontekstu, kurā ir iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, neatkarīgi no tā, ka šī strīda pamatā esošās domstarpības ir radušās personas, kas iestājusies lietā, iekšienē vai attiecas uz pēdējo minēto un prasītāju. Turklāt un katrā ziņā ir jākonstatē, ka, tāpat kā to dara ITSB, vismaz *F. S. S.* k-gs faktu rašanās brīdī bija objektīvā interešu konflikta situācijā tā divkāršā statusa kā katras sabiedrības loceklim dēļ, kas nav nenozīmīgi, ņemot vērā lomu, kāda viņam bija personas, kas iestājusies lietā, sabiedrības struktūrā, jo no 2000. līdz 2003. gadam viņš bija tās valdes priekšsēdētājs (skat. iepriekš 25. punktu), kā arī pēc tam tās tehniskais direktors.

41 Visbeidzot, runājot par apgalvoto pamatojuma neesamību, kuru prasītāja izvirzīja trešā pamata nosaukumā, kā arī pavirši un ļoti vispārēji šī pamata tekstā, ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmajā teikumā, kuram ir tāda pati piemērojamība kā LESD 296. pantam, prasītajā pamatojumā skaidrā un nepārprotamā veidā ir jānorāda akta autora argumentācija. Šim pienākumam ir divi mērķi, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā lēmuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma pārbaudi (Vispārējās tiesas 2009. gada 2. aprīļa spriedums lietā T-118/06 *Zuffa* /ITSB ("ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP"), Krājums, II-841. lpp., 19. punkts, un 2011. gada 14. jūlija spriedums lietā T-160/09 *Winzer Pharma*/ITSB – *Alcon* ("OFTAL CUSI"), Krājumā nav publicēts, 35. punkts). Jautājums par to, vai lēmuma pamatojums atbilst šīm prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne vien tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas konkrēto jomu regulējošās juridiskās normas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP", 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Izskatāmajā lietā apstrīdētā lēmuma pārbaude ļauj secināt, ka Apelāciju padome minētā lēmuma 68.–74. punktā ir izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka, ņemot vērā dažādos lietas materiālu elementus, prasītājas ļaunticības reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī pierādījumu ir iesniegusi persona, kas iestājusies lietā.

43 No vienas puses, šie argumenti ļāva prasītājai noskaidrot pieņemtā lēmuma pamatojumu, lai tā varētu aizstāvēt savas tiesības, un, no otras puses, arī ļāva Vispārējai tiesai veikt apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Apelāciju padomei nevar pārmest, ka šajā ziņā tā savu lēmumu nav pamatojusi.

44 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Apelāciju padome pamatoti ir konstatējusi apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, uzskatot, ka tā ir pieteikta pretēji lojalitātes un godīguma principiem, kurus izskatāmās lietas apstākļos prasītājai bija jāievēro attiecībā pret personu, kas iestājusies lietā.

45 Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

46 Runājot par pirmo un otro pamatu, no Regulas Nr. 207/2009 52. un 53. panta izriet, ka ir piemērojams viens no šajās tiesību normās uzskatītajiem spēkā neesamības iemesliem, lai pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tiktu apmierināts.

47 Šādos apstākļos, ja Vispārējā tiesa izdara secinājumu, ka viens no pieteikuma iesniedzēja izvirzītajiem spēkā neesamības pamatiem ir pamatots, tā savu tiesiskuma pārbaudi var ierobežot ar prasības pamatu, kurš attiecas uz šo [spēkā neesamības] pamatu un kurš ir pietiekams, lai pamatotu lēmumu, ar kuru tiek apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Tiesas 2008. gada 13. februāra rīkojumu lietā C-212/07 P *Indorata-Serviços e Gestão*/ITSB, Krājumā nav publicēts, 27. un 28. punkts; skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 22. marta spriedumu lietā T-215/03 *Sigla*/ITSB - *Elleni Holding* ("VIPS"), Krājums, II-711. lpp., 100. punkts, un 2010. gada 7. decembra spriedumu lietā T-59/08 *Nute Partecipazioni* un *La Perla*/ITSB - *Worldgem Brands* ("NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC"), Krājums, II-5595. lpp., 70. punkts un tajā minētā judikatūra). Tas tā ir vēl jo vairāk tad, ja kā izskatāmajā lietā viens no Apelāciju padomes izvirzītajiem spēkā neesamības pamatiem attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.

48 Kā to pamatoti norāda ITSB, ļaunticības pastāvēšana reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī pati par sevi izraisa apstrīdētās preču zīmes pilnīgu spēkā neesamību. Turklāt, ja Apelāciju padome kā izskatāmajā lietā uzskata, ka viens no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja izvirzītajiem spēkā neesamības pamatiem ir pamatots, taču izlemj pārbaudīt un attiecīgā gadījumā noraidīt arī pārējos, iespējams, izvirzītos spēkā neesamības pamatus, šī attiecīgā lēmuma pamatojuma daļa nav nepieciešamais pamatojums rezolutīvajai daļai, ar kuru apmierināts pieteikums par spēkā

neesamības atzīšanu, kas juridiski pietiekami ir balstīts uz spēkā neesamības pamatu, kurš ietver apstrīdētās preču zīmes pilnīgas spēkā neesamības pamatu, kas izskatāmajā lietā attiecas uz reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību (šajā ziņā skat. iepriekš 47. punktā minēto spriedumu lietā "NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC", 70. punkts).

49 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, prasība ir pilnībā noraidāma, turklāt nav vajadzības izskatīt pirmo un otro pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs.

51 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *SA.PAR. Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kanninen Soldevila Fragoso Berardis

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 11. jūlijā.

[Paraksti]